

Koukussa

Ihminen on koukussa milloin mihinkin. Toiset nautintoihin, toiset työhön. Riippuvuuksilla ei yleensä kerskuta. Keksitään päinvastoin kelpo selityksiä, joilla talutusnuoria yritetään katkoa.

Minun koukkuni on kehittymässä huolestuttavaksi. Se rupeaa vaikuttamaan jo vähän ihmissuhteisiinkin. Tietyissä vaiheissa ajatus alkaa harhailla ja huuli väpättää. Minkä tahansa tärkeän homman tekeminen lopahtaa.

Olen riippuvainen oikeista uutisista ja kunnon sanomalehdestä.

Meidänkin rauhallisessa yhteiskunnassamme työnantajien ja -tekijöiden välit menevät solmuun, ja tulee lakkoja ja muita häiriöitä. Jos paperitehtaat pysähtyvät, pitkäri-paisen ovet pannaan säppiin tai jos maitoa ei saa, ei paljoa hetkauta. Mutta jos journalistit tai painokoneiden käyttäjät lakkoilevat, olo tulee pian sietämättömäksi.

Aamuinen lehti on minulle kymmenen kertaa parempi piristäjä kuin kalleinkaan kahvi tai maukkainkaan murkina. Jos lehti ei jakeluhäiriön takia löydykään laatikosta tai jos siellä lojuu väärä, täytyy työhön lähtöä siirtää ja käydä ostamassa ärrältä oikea aviisi.

Lentoyhtiöt jakoivat aikoinaan reilusti lehtiä. Nyt säästetään. On sattunut monta kertaa, ettei saa mitään lehdykkää, ja silloin matka menee melkein piloille. Olenkin päätenyt siihen, että kannattaa uhrata kaksi euroa ja ostaa kioskista oma. Sen voi sitten pilke silmässä lahjoittaa lennon lopuksi kustannuspaineissaan riutuvan lentoyhtiön koneen tarjoilijalle.

Kotiin palatessa ei yleensä suomalaista lehteä ole myytävänä. Silloin täytyy ottaa taktiikka avuksi. Pitää hankkiutua lentokoneen ovelle ensimmäisten joukossa, mutta etuilla ei herrasmiehen tietenkään sovi.

Pitää myös ajoissa havaita, onko koneelle bussikuljetus vai kävelläänkö sisään putkea pitkin. Jos körötellään autolla, täytyy hankkiutua kyytiin jälkijoukossa, jotta pääsee lehtien jakopaikkaan kärkipäässä.

Teeveestä tulee tuutin täydeltä uutisia, mutta vain yhdet luotettavat, nimittäin ylen ykkösen. Muissa konstaillaan ja leikitellään asioilla. Nelosen juontaja kertoo hymysuin Irakin tuhoisasta pommiräjähdyksestä ja kolmosen ankkuri höyстää Pohjois-Korean ydinuutisia vekkulein sanakääntein.

Jos sattuu iltamenoja, nauhoitan uutiset nerokkaalla katseluajan siirtolaitteellani. Kotiin tultua voi rauhoittua ja katsella nauhan, joka vielä pari tuntia vanhanakin vaikuttaa tuoreemmalta kuin siinänsänän jatkuva samojen asioiden kelaaminen. Harmittavalta vaan tuntuu, että kansallinen yleisradioyhtiömmekin on sortunut lähettämän tismalleen samoja pätkiä radiossa ja teeveessä.

Niin, uutisten ja urheiluruudun nauhoittamisessa on vielä yksi hyvä puolensa. Voi kelata ohi tarinat poliittisten puolueiden saavutuksista samoin kuin hikihihdot, supersopikset ja ravit.

pajen